

Amv vko 50 itsenäisyyspäiva YA

Biisi: Dulce est pro patria mori

levyitä Lämpileikkaus

Hyvää huomenta toivottele Klaus Tefke kl-srk:sta

Kädet paketoivat jo hyvää vauhtia joululahjoja mutta mieli vatuloi vielä viime viikossa, itärajalta, itsenäisyyspäivänjuhla humussa, pukujuhlassa ja vieläpä rippikoululaisten jumalan palveluksessa. Vatuloi ja surffaa..

En ole netti nero mutta aina silloin tällöin lueskelen facebuukkiloita ja gallerioita tai vaikkapa vieraskirjoja. Viime viikolla käväisin naapurikoulun, lukion sivustoilla ja kappas! Siellä opiskelija vatuloi myöskin, tosin kieli opinnoista ja opiskelun epäkohdista. Pieni katkeruus äänen painoissa pakkoruotsia vastaa, mieluisampaa olisi valinnan vapaus ja vaikkapa venäjän kieli. Joku moosestelia ehätti huutelemaan väliin että näin itsenäisyyspäin alla ajattelee että mielummin toista kotimaista kuin pakko venäjää..

Juuri raja vyöhykkeeltä palanneelle oli jotenkin helppo yhtyä väliin huutelijan kommenttiin: Mielummin toista kotimaista kuin pakollista vieraan vallan alaista.

Niin, olin hyvän ystäväni kanssa muutaman päivän reissulla, idän suunnalla koitajoen maisemissa, Eu:n entisen itäisimmän kolkan kupeilla. Tosin maastoon pääsimme vasta pimeän turvin, koska automatka hattuvaaran perukoille kesti melkein iäisyyden. Kaverini on kotoisin rannikolta, sellainen virallinen ässä fani siis ja tällä hetkellä nykyinen kalpa kun Kuopiossa asuttaa. Hänelle olivat panssari estekivet, salpalinjan jäännökset ja puoliksi maatuneet juoksuhaudat kovin ihmeellisiä. Auto matka kesti kestämistään kun piti pysähtyä joka ikiselle kivan murikka röykkiölle, muistomerkillä. Piti pysähtyä konttaamaan juoksuautojen jäämille, tähystellä takamaastoon ja tutkia joukkojen ryhmyksiä esittely tauluilta. Tutkia ja tähtäillä joka ikisellä tykinromulla, joita riitti aina hattuvaaran kyläisäntien tien viitoiksi asti. Minua ärsytti, koska hiihtämään suolle pääsimme vasta pimeässä ja räntäsateessa. Nälkä kurni jo vatsassa ja majapaikasta ei tietoaakaan. Kaverini hiihteli hiljaa perässä, aivan kuin olisi vatuloinut jotain mielessään.. Viimein puki sen sanoiksi ja tokaisi ”Ei ollu helppoo jätkillä silloin, onneks ei ole ite tarvinnu. Mukavampi on täällä vaan hiihdellä ja olla retkellä.” Ei ollut minulla siihen lisättävää, ärsytyskin kaikkosi mielestä eikä ollut enää nälkä, kun leirissä herkku eväät esille kaivettiin.

Jotenkin sitä ajattelee että olipa mukava olla istumassa viime perjantaina koulujen yhteisessä juhlassa, siniristilipun alla. Pojottaa puku päällä ja kätellä, aika vanhoja ukkeleita istui vieressä. Kätellessä heitä mieli vatuloi, että mitähän mieltä nuo kaverit ovat kieli valinnoista. Luulenpa että, paljon avarakatseisempia kuin vaikka minä.

Sitä viime sunnuntainakin pukupäällä pojotettiin ja heiluteltiin käsiä, tällä kertaa kirkossa. Aloittelimme rippikouluja, ei puhuttu kielillä siellä vielä. Lähinnä järjestäytyttiin ja ihmeteltiin ilmoitus asioita. Kyllä siellä pappi saarnasi ja liturgoi, saatteli Sanaa kirkkokansalle Jumalasta ihan erityisellä tavalla. Pastorin homma on saarnata Nasaretilaisesta ja Voidellusta, sellaista Jumalan erityistä ilmoitusta meille.

Joitakuuta sellainen saattaa ärsyttää, mielummin vatuloisi muualla kuin kirkonpenkissä, saattaa sitä kummeksua tai sen joku kokea epäoikeudenmukaiselta tai säikkyä niitä kieliä kun tuntuvat niin vierailta.

Mutta sille ei voi mitään että saa kulkea luonnossa, luomakunnan keskellä vaikka hiihtää räntä sateessa siellä, eräänlaista ilmoitusta sekin. Sillekkään ei voi mitään että, saa kohdata ihmisiä ja erilaisia sellaisia. Eri ikäisiä, eri näköisiä, eri kokoisia.. ja jokaisella heistä on erilaiset elämän kohtalot vauvasta vaariin. Siinä saattaa ihan ohimennen kohdata jotakin Jumalasta. Eikä voi oikein sillekkään mitään, että joka vuosi joulukuussa pysähdytään juhlimaan siniristilipun alle, pysähdytään miettimään kansamme vaiheita ja toivon mukaan ottamaan opiksemme, ei katkeruus äänen painoissa vaan ilomielellä riemuitsemaan valinnan vapauksista. Siinä sitä ilmoitusta kerrakseen ja yleiseen jakeluun ja erityisesti.

Rauhallista itsenäisyyspäivän jälkeistä aikaa ja leppoisaa loppuvuoden paketoitua